

For så vidt angår de finansielle mekanismer, ønskede udviklingslandene en ny global fond til bekæmpelse af ørkenspredning, medens giverlandene modsatte sig etablering af nye finansielle institutioner. Resultatet blev etablering af en Global Mekanisme, som skal huses i en eksisterende organisation, og som skal fremme mobilisering og kanalisering af væsentlige finansielle ressourcer.

Sammenfattende vurderes forhandlingsresultatet som tilfredsstillende og som et godt grundlag for såvel en styrkelse af de ramte landes egen indsats som en bedre samordning af den internationale bistand. Som for vedtagelserne i forbindelse med Rio-konferencen skal vedtagelsen af denne konvention i høj grad ses som starten på en proces. I forbindelse med afslutningen af konventionsforhandlingerne blev der således vedtaget en resolution om hastende foranstaltninger i Afrika, som fastlægger en række tiltag til opfølgning af konventionen i Afrika, som landene skal samarbejde om at sætte i værk i perioden, indtil konventionen træder i kraft.

3. Konventionen og dens indhold

Konventionen indeholder 40 artikler og 4 bilag.

Artikel 1

Definitioner

En række definitioner fastlægger konventionens begrebsanvendelse. Herunder afgrænses centrale begreber som ørkendannelse, tørke, forringelse af jord, samt ramte områder og lande.

Artikel 2

Formål

Konventionens formål er at bekæmpe ørkendannelse og afhjælpe virkningerne af tørke med det sigte at bidrage til bæredygtig udvikling i ramte områder. Hertil kræves langsigtede, integrerede strategier.

Artikel 3

Principper

Fire ledende principper opstilles: betydningen af befolkningens og lokalsamfundenes deltagelse i udformning og gennemførelse af programmer under konventionen; nødvendigheden af at forbedre samarbejde og koordinering på subregionalt, regionalt og internationalt niveau; nødvendigheden af at fremme samarbejdet mellem offentlige myndigheder, lokalsamfundene, de ikke-statslige organisationer og

jordbesidderne; behovet for særlig hensyntagen til de mindst udviklede konventionsparter.

Artikel 4

Almindelige forpligtelser

Artiklen udtrykker parternes forpligtelser til blandt andet at arbejde for en integreret tilgang til de fysiske, biologiske og socioøkonomiske aspekter af ørkendannelse og tørke; til at fremme et gunstigt internationalt økonomisk klima for de ramte lande; til at inkludere strategier til fattigdomsbekæmpelse; til at fastlægge hensigtsmæssige institutionelle mekanismer men at undgå overlappning; til at fremme anvendelsen af bestående finansielle mekanismer, der mobiliserer og kanaliserer betydelige finansielle ressourcer til de ramte parter. Artiklen bekræfter, at de ramte konventionsparter er berettigede til bistand i forbindelse med gennemførelsen af konventionen.

Artikel 5

De ramte landeparters forpligtelser

Artiklen pålægger ramte konventionsparter at give bekæmpelse af ørkendannelse og afhjælpning af tørkefølger en behørig prioritet i nationale planer, programmer og budgetter. Der skal fokuseres på de underliggende årsager til ørkendannelse, herunder særligt de socioøkonomiske faktorer.

Artikel 6

Industrilandsparternes forpligtelser

I-landsparterne forpligtes til at støtte de ramte parter indsat under konventionen, særligt i Afrika og de mindst udviklede lande. Betydelige finansielle midler og anden støtte skal stilles til rådighed som hjælp til landenes egne langsigtede planer og strategier. Mobilisering af ny og supplerende finansiering fremmes, herunder fra Den Globale Miljøfacilitet (GEF) samt fra den private sektor og andre ikke-statslige kilder. Adgang til hensigtsmæssig teknologi og viden skal lettes for især de ramte udviklingslande.

Artikel 7

Prioritering af Afrika

Ramte afrikanske lande gives prioritet ved gennemførelsen af konventionen.